

Care au fost unele asemănări între rasismul din Germania nazistă și din Statele Unite, 1920-1940?

Semnificațiile "rasei" și "rasismului" au variat de-a lungul timpului și în diferite contexte politice, sociale și culturale. Rasismul nazist și rasismul american sunt subiecte distincte și complexe. Această întrebare de discuție se concentrează pe istoria antisemitismului rasial din Germania și relația sa cu rasismul din Statele Unite. Aflați mai multe despre unele aspecte ale acestor istorii care sunt similare și altele care sunt diferite.

Context

Rasismul s-a dezvoltat în aceste două contexte diferite în moduri specifice istoriei, sistemului politic și culturii fiecărei țări.

Unele practici discriminatorii și segregacioniste din Germania și Statele Unite au fost similare. Cu toate acestea, obiectivele politicilor rasiste și natura sistemelor politice în care existau erau diferite. Scopul rasismului în Statele Unite a fost de a segrega și exploata permanent afro-americanii în aproape fiecare aspect al societății, adesea prin mijloace violente. (O mică minoritate din Statele Unite a vrut să deporteze negrii în Africa.) În Germania nazistă, scopul inițial a fost o Germanie rasială pură, liberă de evrei. Izolarea, sărăcirea și teroarea au fost folosite pentru a-i presa pe evrei să plece. La apogeul dominației germane asupra Europei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, scopul a devenit genocidul tuturor evreilor europeni.

Ce aspecte ale rasismului și eugeniei din Statele Unite au influențat cel mai mult rasismul în Germania nazistă?

Unele legi și practici rasiale și eugenice din SUA au fost o sursă de inspirație pentru Adolf Hitler și naziști.

Înainte de a prelua puterea, liderul Partidului Nazist a citat politicile SUA în manifestul său politic din 1925 *Mein Kampf (Lupta mea)*. Hitler a disprețuit democrația americană. Cu toate acestea, a fost impresionat de noțiunea americană de "destin manifest". Statele Unite au folosit acest concept pentru a justifica strămutarea forțată brutală a nativilor americani. Americanii s-au extins spre vest și i-au distrus pe nativii americani pentru a face loc coloniștilor albi. Potrivit lui Hitler, această istorie a servit drept precedent pentru Germania. El credea că și Germania ar trebui să îndeplinească dorința naționalistă de a-și extinde teritoriul spre est. Această dorință își avea rădăcinile, în parte, în dezamăgirea Germaniei că a întârziat goana europeană pentru colonii. Mai mult, puținele colonii pe care Germania le-a achiziționat au fost luate după înfrângerea în Primul Război Mondial.

Practicile și legile rasiste și eugenice din Statele Unite au oferit uneori modele pentru experții juridici germani. Avocații germani și propagandiștii naziști s-au referit la precedentele din Statele Unite și din alte părți pentru a argumenta că practicile rasiale naziste erau legitime și normale. De asemenea, au folosit aceste precedente pentru a sublinia ipocrizia criticilor americani ai rasismului nazist.

Experții juridici germani au citat, de exemplu, o lege eugenică din California din 1909. Această lege permitea sterilizarea pacienților în spitalele de psihiatrie de stat, instituțiile pentru persoanele cu dizabilități mintale (inclusiv "cei slabi la minte" și epilepticii) și închisorile. Eugeniștii americani, între timp, au fost mândri că au oferit acest model. De exemplu, unul dintre ei a luat notă de legea nazistă care extinde sterilizarea permisă la indivizi din afara instituțiilor. El chiar a afirmat: "Naziștii ne bat la propriul nostru joc!"

Regimul nazist a adoptat legile de la Nürnberg în 1935. Apoi, 45 de experți juridici germani au călătorit în Statele Unite pentru a cerceta exemple americane pentru modalități de implementare a legilor. O lege pe care au găsit-o utilă a fost Legea imigrației Johnson-Reed din 1924. Această lege a stabilit cote de țară care limitau imigrația din Europa de Est și de Sud. Emigranții din aceste țări erau în principal catolici și evrei.

În efortul lor de a determina cum să definească cine a fost evreu, experții germani au studiat și legile americane privind "fracțiunea de sânge". Ei au analizat statele care au aplicat principiile "fracțiunii de sânge" pentru a interzice căsătoriile interracial. Niciuna dintre legile americane privind "fracțiunea de sânge" nu se aplica evreilor (care erau considerați "albi"). Cu toate acestea, experții germani s-au uitat la principiile rasiste mai largi implicate. Un astfel de exemplu a fost Legea de integritate rasială din Virginia din 1924. Această lege a definit "persoanele albe" ca fiind cele care nu aveau nicio urmă de "sânge" în afară de caucazian, sau aveau o șaisprezecime sau mai puțin "sânge" indian american și niciun alt sânge non-caucazian.

Regimul nazist a adoptat un standard de "sânge" pentru a determina identitatea "rasială". Cu toate acestea, a fost mai puțin strictă decât legea din Virginia, urmărind "moștenirea sângelui" a evreilor în urmă cu doar trei generații. Oficialii germani au trebuit să se ocupe de alte considerente politice și practice într-o societate în care majoritatea evreilor s-au asimilat. Acestea au inclus provocările de identificare a persoanelor cu o anumită moștenire evreiască.

În ce fel a arătat rasismul în Germania nazistă și în Statele Unite în aceeași perioadă?

Viața de zi cu zi

Segregarea fizică a "raselor" a caracterizat viața de zi cu zi în Germania nazistă și în sudul "Jim Crow", unde legile locale și de stat suprimau sistematic oamenii de culoare, precum și în multe state dincolo de ea. Evreii din Germania nazistă și negrii și alții americani de culoare din Statele Unite au fost văzuți ca "inferiori rasial" și stigmatizați ca "celălalt". Ei au îndurat ură și nenumărate umilințe și au suferit privațiuni ca urmare a legilor și practicilor discriminatorii. Aceste politici au limitat libertatea de mișcare, angajarea, educația, locuințele, transportul, accesul la servicii publice, activitățile de agrement, alegerea partenerului de căsătorie, printre multe alte nevoi și drepturi de bază. Comunitățile din ambele țări au afișat semne care restricționează accesul în spațiile publice. În Germania nazistă, existau bănci de parc marcate "Doar pentru evrei" sau "Doar pentru arieni", precum și piscine publice și orașe cu semne pe care scria "Evreii nu au voie". În sudul Jim Crow, cinematografele, restaurantele, fântânile cu apă, toaletele sau alte locuri publice erau marcate cu semne pe care scria "Doar albi" sau "De culoare".

Armata

Atât armata germană, cât și cea americană au fost segregate, deși în moduri diferite. În Germania nazistă, evreii au fost excluși de la serviciul militar în 1935, când a fost reintrodusă recrutarea. În Statele Unite, americanii de culoare au servit în unități segregate până în 1948. (În 1948, președintele Truman a emis un ordin executiv care cerea nediscriminarea și a început procesul lung de integrare.)

Succesul politicilor rasiale și al segregării atât în Germania nazistă, cât și în Statele Unite s-a bazat pe consimțământul sau sprijinul activ al oamenilor obișnuiți. Mulți cetățeni obișnuiți au beneficiat financiar, politic și psihologic de pe urma acestor practici discriminatorii. Naziștii au promovat apartenența la o "comunitate a oamenilor" pe bază rasială (*Volksgemeinschaft*). Această "comunitate" i-a exclus pe evrei și pe alții. Dar "arienilor" loiali, a oferit unitate națională și mândrie. Mulți germani, în special tinerii, au simțit un sentiment de apartenență. În Statele Unite, cetățenii albi s-au bucurat de statut privilegiat și oportunități. În ambele țări, mulți cetățeni credeau în supremația albă sau în superioritatea "ariană". Aceste credințe au supraviețuit în grade diferite până în zilele noastre.

Rasismul și antisemitismul dăinuie

Rasismul și antisemitismul persistă în Statele Unite, Europa și în alte părți, în ciuda faptului că știința modernă a respins total noțiunile secolului 20 despre "rase" distincte determinate biologic.

După cel de-al Doilea Război Mondial și Holocaust, eugenia a fost discreditată din mai multe motive. S-a datorat în parte genocidului și altor crime comise în numele ideologiei rasiale naziste. Un alt motiv pentru care eugenia a fost discreditată a fost din cauza înțelegerii științifice mai avansate a geneticii umane. Cercetările au arătat că nu există fonduri genetice distincte ca markeri ai "rasei". La toți oamenii, ADN-ul este aproximativ 99,9% același. În plus, cercetările au arătat că toate populațiile umane își pot urmări rădăcinile genetice până la originile comune din Africa de Est.

Astăzi, consensul în rândul oamenilor de știință este că "rasa" nu este un concept genetic sau biologic. Mai degrabă, "rasa" este un concept cultural și social care a variat în funcție de timp, loc și circumstanțe – o invenție umană.

De-a lungul istoriei, ura de grup a rezistat, chiar dacă raționamentul s-a schimbat uneori. Indiferent de raționament, țintirea indivizilor pe baza culorii pielii, religiei, etniei sau naționalității continuă să ducă la discriminare, persecuție și violență, inclusiv atrocități în masă și genocid.